

42. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Μορφὴν εὐβάργουλις εἰς σκιὰν χνεχικραγῆ λείψει φάος.

Ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄκουσον· ἐρομένου γάρ 53
μου εἰ φαλακρός ἐστὶν Ἀλέξανδρος, καὶ κατασημηναμένου
περιέργως καὶ προφανῶς ὑπογράφεται χρησμὸς νυκτερήσιος,

5 Σαβαρδαλαχου μαλαχααττηαλος ἦν.

Καὶ πάλιν ἐμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλίοις διαφόροις τὴν αὐτὴν
ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὀμηρος ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου
ὀνόματος, τῷ ἐτέρῳ μὲν ὑπέγραψεν ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
νεανίσκου—ἐρωτηθεὶς γὰρ ἐφ' ὃ τι ἦκεν, Θεραπείαν, ἔφη, αἰτή-
10 σων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ—

Κυτμίδα χρίεσθαι κέλομαι δροσίην τε κέλητος·

τῷ δὲ ἐτέρῳ, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο ἠκηκόει ὡς ἐρομένου τοῦ πέμ-
ψαντος, εἰ δέοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν εἴτε πεζοπορήσαι λῶον,
ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὀμηρον·

15 Μὴ σύ γε πλωόμεναι, πεζὴν δὲ κατ' οἶμον ὄδευε.

Πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπεμηχανησάμην αὐτῷ, οἶον 54
καὶ ἐκεῖνο· μίαν ἐρώτησιν ἐπερωτήσας ἐπέγραψα τῷ βιβλίῳ κατὰ
τὸ ἔθος· Τοῦ δεινὸς χρησμοὶ ὀκτώ, ψευδάμενός τι ὄνομα, καὶ τὰς
ὀκτῶ δραχμὰς καὶ τὸ γινόμενον ἔτι πρὸς ταύταις πέμψας· ὁ δὲ
20 πιστεύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου,
πρὸς μίαν ἐρώτησιν—ἦν δὲ αὕτη· Πότε ἀλώσεται μαγγανεύων
Ἀλέξανδρος;—ὀκτώ μοι χρησμοὺς ἔπεμψεν, οὔτε γῆς φασιν οὔτε
οὐρανοῦ ἀπτομένους, ἀνοήτους δὲ καὶ δυσνοήτους ἅπαντας.

Ἄπερ ὕστερον αἰσθόμενος, καὶ ὅτι Ῥουτιλιανὸν ἐγὼ ἀπέτρεπον